

ZAKON O LOKALNIM KOMUNALNIM TAKSAMA

Predmet Član 1

Ovim zakonom uređuju se osnovni elementi lokalnih komunalnih taksi.

Način uvođenja takse Član 2

Lokalne komunalne takse uređuju se, uvode i utvrđuju propisom nadležnog organa opštine, Glavnog grada, opštine u okviru Glavnog grada i Prijestonice (u daljem tekstu: opština), uz saglasnost Vlade Crne Gore.

Prihodi od lokalnih komunalnih taksa pripadaju budžetu opštine.

Utvrđivanje taksene obaveze Član 3

Lokalne komunalne takse, na javnim površinama, mogu se uvesti i utvrditi do sljedećih iznosa, za:

1) korišćenje prostora na javnim površinama, osim radi postavljanja podzemnih i nadzemnih vodova i antenskih stubova koji se koriste za pružanje elektronskih komunikacionih usluga, uključujući i pripadajuće uređaje i opremu koji su građeni ili izgrađeni na istim i koji omogućavaju njihovo funkcionisanje i cjelishodno korišćenje (izvodni ormarić, outdoor kabineti, okna, stubovi, armature, antenski sistemi), trafostanica, ormara i elektro-energetskih stubova, prodaje štampe, knjiga i drugih publikacija, proizvoda starih i umjetničkih zanata i domaće radinosti, do 15 eura po m², mjesečno;

2) korišćenje reklamnih panoa i bilborda van poslovnog prostora, kao i na objektima i javnim površinama koji pripadaju opštini, osim pored magistralnih i regionalnih puteva do iznosa koji se utvrđuju za postavljanje reklamnih panoa ili bilborda na državnim putevima u skladu sa zakonom;

3) korišćenje prostora za parkiranje motornih i priključnih vozila, motocikala i bicikala, na uređenim i obilježenim mjestima, do iznosa 10 eura za mjesečno korišćenje obilježenih mjesta, do 0,5 eura po započetoj časa korišćenja po vozilu, odnosno do 300 eura, ako se obračun vrši na godišnjem nivou na izdate licence.

Javne površine

Član 4

Javnim površinama za čije se korišćenje može uvesti lokalna komunalna taksa, u smislu ovog zakona, smatraju se površine koje su dostupne svim korisnicima pod jednakim uslovima (ulice, trgovi, javni prolazi, javna stepeništa, mostovi, podvožnjaci, nadvožnjaci, parking prostori, trotoari, stajališta javnog prevoza, pijace, parkovi, travnjaci, površine za rekreaciju).

Način utvrđivanja taksene obaveze

Član 5

Lokalna komunalna taksa može da se utvrdi prema korisnoj površini, vremenu korišćenja ili da se odredi u fiksnom iznosu.

Lokalne komunalne takse mogu da se utvrde u različitoj visini zavisno od površine, lokacije, odnosno zone u kojoj se nalaze objekti, predmeti, odnosno vrše usluge za koje je propisano plaćanje takse.

Taksene olakšice i oslobođenja

Član 6

Propisom opštine kojim se uvode lokalne komunalne takse, utvrđuju se taksene olakšice, oslobođenja i način plaćanja taksenih obaveza.

Usklađivanje visine takse

Član 7

Opština može visinu lokalne komunalne takse da usklađuje sa godišnjom stopom rasta cijena na malo, prema podacima organa uprave nadležnog za poslove statistike, ako je ta stopa veća od 2%.

Shodna primjena

Član 8

Na žalbeni postupak, postupak prinudne naplate, kamate i druge odnose shodno se primjenjuje zakon kojim se uređuje poreski postupak.

Usaglašavanje propisa

Član 9

Opštine su dužne da svoje propise usaglase sa ovim zakonom do 31. jula 2019. godine.

Prestanak važenja
Član 10

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o lokalnim komunalnim taksama ("Službeni list RCG", broj 27/06 i "Službeni list CG", broj 33/18).

Stupanje na snagu
Član 11

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“.

**IZVJEŠTAJ O JAVNOJ RASPRAVI POVODOM
PREDLOGA ZAKONA O LOKALNIM KOMUNALNIM TAKSAMA**

Tekst Nacrta zakona o lokalnim komunalnim taksama je 11. decembra 2018. godine objavljen na web sajtu Ministarstva finansija, sa pozivom da se sva zainteresovana lica uključe u javnu raspravu. Javna rasprava o Nacrtu zakona je bila otvorena do 31. decembra 2018. godine.

Tokom javne rasprave Ministarstvu finansija su dostavljeni sledeći komentari i sugestije:

INSTITUCIJA	Dostavljeni komentari/sugestije	Komentar
Sekretarijat za komunalno stambene poslove Opština Budva	<p>U članu 3 stav 2 tačka 2 Nacrta zakona o lokalnim komunalnim taksama potrebno je izvršiti izmjenu, tako da glasi:</p> <p>2) oglašavanje na javnim i drugim površinama, na objektima, putem oglasnih poruka koji su vidljivi sa javne površine, osim za površine i objekte pored regionalnih i magistralnih puteva koje uređuje nadležni organ državne uprave.</p> <p>Termin u našem zakonodavstvu koji bi zadovoljio potrebu definisanja značenja koji se tiče reklamiranja ili slanja poruke u promotivne svrhe se nalazi u Zakonu o nedozvoljenom oglašavanju (<i>Sl, list CG, br. 30/2017 od 9.5.2017.</i>) gdje se u članu 2 navodi:</p> <p><i>„Oglašavanje je obavještanje kojim se preporučuje oglašivač, njegova profesionalna ili poslovna djelatnost, radi podsticanja prodaje roba, usluga i nepokretnosti“</i></p> <p>Svi ostali termini kao što su reklamni objekat ili reklamni sadržaj, promotivne aktivnosti i sl. ne definišu u potpunosti potrebu pojavu koju je potrebno urediti, a koja je predmet ove sugestije.</p> <p>Zbog velikog broja reklamnih poruka koje se nalaze na javnim površinama ili su vidljive sa javnih površina pa stoga i utiču na izgled javne</p>	<p>Razlog donošenja novog zakona jeste preispitivanje postojanja različitih visine lokalnih komunalnih taks, kao i njihovog velikog broja na nivou jedne lokalne samouprave. Osnovni cilj Zakona je unapređenje uslova za poslovanje i pospješivanje ekonomske aktivnosti lokalnom nivou, zatim kreiranje jednostavnijeg modela naplate za jedinice lokalnih samouprava kao I kreiranje jednostavnijeg modela izmirivanja obaveza prema jedinicama lokalnih samouprava od strane građana i privrednih subjekata.</p> <p>U tom smislu rješenja koja bi rezultirala uvođenjem novih taks nisu prihvatljiva.</p>

površine građani svakodnevno ne konstatuju i ne mogu da konstatuju toliki broj informacija koji se šalju reklamnim porukama stoga se prirodno i oglašavaju na njih, što je u biti suprotno onome što je svrha reklamne poruke odnosno oglašavanja. Kako se vremenom forma konvencionalnog reklamiranja na javnim površinama promjenila, stoga i „korišćenje reklamnog panoa i bilborda“ ne definiše potrebe lokalnih samouprava da uredi ovu oblast. Primjer nekih novih vidova oglašavanja koji se ne mogu svrstati pod navedenim pojmom, a koje uređuje i u dobrom primjeru koristi doo „Mediteran reklame“ Budva kroz Odluku o lokalnim komunalnim taksama Opštine Budva su:

- Za korišćenje, odnosno projektovanje svjetlosnih signala (lasera, skywoker i slično) po izvoru svjetlosti plaća se taksa
- Za korišćenje dvostranih svijetlećih reklamnih panoa na krovovima taxi vozila (kojima se reklamira drugo pravno lice, koje nije taksi udruženje u čijem je vlasništvu vozilo)
- Za korišćenje video skrinova na objektima plaća se taksa po svakom započetoj m²
- Za isticanje reklama, odnosno reklamnih sadržaja, na staklenim površinama, tendama i slično, plaća se taksa po svakom započetoj m² reklamne površine do 6m²
- Za korišćenje projektora u svrhu vizuelnog reklamiranja objekata kao i za prikazivanje reklamnih i muzičkih spotova kao i prenosa sportskih manifestacija i drugih propagandnih spotova i skupova putem projektora i video bimova na otvorenim površinama (terasama, baštama, trgovima, parkovima, zidovima i

slično) plaća se taksa po svakom započeto m²

- Za korišćenje reklamnih zastava (na jarbolima, stubovima, zidovima itd.) plaća se taksa po svakom započeto m²
- Za isticanje reklame na zaštitnom platnu i zaštitnoj tabli na građevinskom objektu i zaštitnoj ogradi plaća se taksa po svakom započeto m²
- Za isticanje reklama, odnosno reklamnih sadržaja, na fasadama zgrada i drugim objektima (murali, pisane reklame i sl.) plaća se taksa po svakom započeto m²
- Za korišćenje reklamnih letaka, flajera i drugog reklamnog materijala odštampanog na papiru (minimalan iznos koji podliježe naplati 1000 kom)

(izvor: <https://www.mediteranreklame.com/ropisi>)

U prilog ovome stoji namjera i pokušaj lokalnih samouprava da kroz Odluku o lokalnim komunalnim taksama reguliše „reklamiranje“, što je Ustavni Sud CG osporio (pogledati odluke Ustavnog suda objavljene u Sl. Listu CG br 39/2018; 40/2018; 62/2018). Za osporene odluke je jedinstveno što su njihovi donosioci pokušali da regulišu naplatu lokalne komunalne takse za reklame postavljene na fasadama i izlozima objekata koji su u privatnom vlasništvu. U obrazloženje odluke Ustavnog suda kao razlog za ukidanje Odluke o lokalnim komunalnim taksama stoji i član 166 **al. 4. i 6.** Zakona o svojinsko-pravnim odnosima navodi se:

Zajednički djelovi stambene zgrade su djelovi koji služe stambenoj zgradi kao cjelini, i to:

- krov;*
- fasada zgrade, uključujući prozore i vrata.*

Ovim članom ističe se problem da postojeći Zakon o lokalnim komunalnim taksama tangira samo javnu površinu, stoga se i ograničava mogućnost lokalne samouprave da kroz Odluku uredi ovu oblast.

Kao Zakonski osnov da se na npr. stambenim zgradama može propisati lokalna komunalna taksa je ovlaštenje lokalne uprave da uređuje izgled stambene zgrade što je propisano članom 25 Zakon o održavanju stambenih zgrada (sl. List CG 41/16). Takođe, postoje i drugi zakoni koji ne dozvoljavaju postavljanje stvari, predmeta ili mjenjanje izgleda objekta u privatnom vlasništvu ili na privatnoj katastarskoj parceli bez odobrenja nadležnog organa. Analogno tome, mogućnost da se vrši naplata oglašavanja na privatnim objektima čiji je uticaj na javnoj površini, možemo pronaći u članu 3 Zakona o javnom redu i miru (Sl. List CG br. 64/2011) gdje se navodi:

Član 3

Javno mjesto, u smislu ovog zakona, je mjesto na kojem je svakom licu slobodan pristup (ulica, trg, javni put, pristanište, plaža, park, čekaonica, radni prostor, ugostiteljski ili slični objekat) ili je pristup dozvoljen pod određenim uslovima (sportski objekat, bioskopska ili pozorišna dvorana, sredstvo javnog saobraćaja, izložbena prostorija i sl.), kao i drugo mjesto kad se koristi za javno okupljanje, sportske ili druge priredbe.

Javnim mjestom, u smislu ovog zakona, smatra se i svako drugo mjesto na kojem je

izvršen prekršaj čija je posljedica nastupila na javnom mjestu.

Kako se radi o oglašavanju, odnosno promotivnim aktivnostima koje mogu biti od značaja ali nisu krucijalne za posnovanje, tj. nisu uzročno posledične, već zavise isključivo o specifičnim odabirom načina promocije i mogu predstavljati dodatnu vrijednost ali ne i sastavni dio proizvoda/usluge, te stoga ni naplata lokalne komunalne ne predstavlja otežavajuću okolnost za preduzetništvo. Ovo se navodi iz razloga što je oglašavanje uvijek dobrovoljno, u praksi često suvišno i po svojoj prirodi nemjerljivo (zna da bude uzaludno), stoga i nije u koaliciji sa članom 59 Ustava Crne Gore.

Takođe, potrebno je revidirati odredbe koje se tiču reklamnih panoa i bilborda koji se nalaze pored magistralnih i regionalnih puteva, jer je u praksi vidljivo da osim navedenih postoje razni ispisi na potpornim zidovima pored puta, stijenama, mostovima, tunelima, saobraćajnim znacima, rasvjeti i drugim objektima od raznog materijala koje Direkcija za saobraćaj u praksi ne uređuje niti ih naplaćuje.

Sledeća forma koja se mora definisati je dio regionalnih i magistralnih puteva koji prolaze kroz centar gradova, a značajna je zbog velikog broja bilborda koje se nalaze na opštinskoj ili privatnoj površini pored puteva a predstavljaju problem nadležnosti Opština i Direkcije za saobraćaj u vezi naplate takse. Naime, riječ „pored“ koja se upotrebljava u važećem Zakonu o lokalnim komunalnim taksama ne određuje nadležnost i ne uslovljava da li se radi o privatnoj katastarskoj parceli ili o parceli u državnom vlasništvu. Takođe, ne određuje decidirano razdaljinu u metrima koliko „pored“ magistralnog i regionalnog puta već daje na

	<p>subjektivnom doživljaju ovlaštenom licu da porocjeni nadležnost za naplatu (Direkcije za saobraćaj ili Opština), što je problem sa kojim se susreće drugostepeni organ, u ovom slučaju glavni Administrator.</p> <p>Uvođenjem lokalne komunalne takse za oglašavanje bi se uveo red komunalni izgled opština, u kvantitet i kvalitet oglasnih poruka a i značajno bi se doprinjelo prihodima lokalnih budžeta.</p>	
MPLUS	<p>I . U Članu 3. stav 2. piše da se takse mogu uvesti na OBJEKTIMA i javnim površinama koji pripadaju opštini. Pitanje: Da li to znači da objekti moraju pripadati na teritoriji opštine ili da objekti pripadaju vlasnički opštini kao svojina? Smatramo da je jako bitno da odredite navedeno značenje. Većina reklamnog prostora se nalazi na fasadnim objektima stambenih zgrada koje nisu u vlasništvu opštine već pripadaju zajedničkim djelovima stanara. Takođe ukoliko je neki objekat u vlasništvu 1/1 nekog lica da li opština ima pravo da uvede lokalnu komunalnu taksu tom licu ako je istakao reklamu na fasadi svog objekta?</p> <p>II U članu 4 stav 2 naveli ste iznos maksimalne takse koja se može po m2 ali niste naveli period na koji se odnosi da li je to na mjesečnom ili godišnjem nivou pa smatramo da je ovaj član takodje neophodno precizirati.</p>	<p>I Zakon se ne odnosi na objekte i površine u privatnoj svojini, već samo na površine i objekte u vlasništvu opštine.</p> <p>Kada je u pitanju navedena nedoumica: “ ukoliko je neki objekat u vlasništvu 1/1 nekog lica da li opština ima pravo da uvede lokalnu komunalnu taksu tom licu ako je istakao reklamu na fasadi svog objekta?” upućujemo na odluke Ustavnog suda Crne Gore koje regulišu korišćenje panoa na fasadama, potkonstrukcijama i krovovima zgrada i zastakljenim poslovnim prostorijama.</p> <p>II Članom 3 Predloga zakona preciziran je period na koji se odnosi zakonsko rješenje: Utvrđivanje taksene obaveze Član 3</p> <p>Lokalne komunalne takse, na javnim površinama, mogu se uvesti i utvrditi do sljedećih iznosa, za:</p> <p>1) korišćenje prostora na javnim površinama, osim radi prodaje štampe, knjiga i drugih publikacija, proizvoda starih i umjetničkih zanata i domaće radinosti, do 15 eura po m², mjesečno;</p>

		<p>2) korišćenje reklamnih panoa i bilborda van poslovnog prostora, kao i na objektima i javnim površinama koji pripadaju opštini, osim pored magistralnih i regionalnih puteva do iznosa koji se utvrđuju za postavljanje reklamnih panoa ili bilborda na državnim putevima u skladu sa zakonom;</p> <p>3) korišćenje prostora za parkiranje motornih i priključnih vozila, motocikala i bicikala, na uređenim i obilježenim mjestima, do iznosa 10 eura za mjesečno korišćenje obilježenih mjesta, do 0,5 eura po započetom času korišćenja po vozilu, odnosno do 300 eura, ako se obračun vrši na godišnjem nivou na izdate licence.</p>
Montenegro Business Alliance	<p>Član 3 Stav 2 tačka 2 --- nakon riječi "puteva", dodati: "čije korišćenje se vrši u skladu sa zakonom o putevima."</p> <p>Na kraju čl. 3 dodati novi stav: "Opštine koje ne obezbijede saglasnost Vlade Crne Gore ne mogu primjenjivati svoje propise". Alternativno ovaj stav unijeti u čl.2.</p> <p>Član 4 Stav 1 --- poslije riječi "takse" umetnuti: "na javnim površinama iz člana 5", a poslije riječi "iznosa" dodati "godišnje."</p>	<p>Sugestije su prihvaćene i sastavni su dio predloženog teksta zakona.</p>

Stav 1 tačka 2 --- “7000,00 zamijeniti sa 4000,00 jer nema reklamne površine koja doseže taj iznos u odnosu na cijenu m2. Ovu tačku je moguće kvalitetnije definisati prema iznosima naknade koju je Vlada Crne Gore utvrdila za reklame uz državne puteve (Sl.list CG br. 20/18).

Član 5 --- razdvojiti na dva člana – stav 2,3,4,5 i 6 bi bio novi član 6.

Stav 3 --- izostaviti riječi „zavisno od vrste djelatnosti”, kako bi se izbjegla mogućnost neujednačenosti određivanja visne iznosataksi.

Član 6--- na kraju dodati: „dokog roka mogu primjenjivati takse iz dotada utvrđenih odluka”. Rok “31. jula” zamijeniti sa „30. junom” – polovina godine.